

عنوان مقاله:

تجسم مکان در سینمای داریوش مهرجویی (مطالعه موردی: «خانه» در فیلم های اجاره نشین ها و مهمان مامان)

محل انتشار:

فصلنامه علمی رسانه های دیداری و شنیداری، دوره 15، شماره 39 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

پرنا کاظمیان - دانشجوی دکتری، گروه معماری، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.

محمدرضا پاکدل فرد - استادیار، گروه معماری، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.

حسن ستاری ساربانقلی - دانشیار، گروه معماری، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران. (نویسنده مسئول)

فردوس حاجیان - استادیار، گروه نمایش، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

بررسی معیارهای کیفی خانه به عنوان مکانی که در شکل گیری شخصیت انسان ها تاثیرگذار است، از رهگذر نشانه-معناشناسی میسر است. نشانه- معناشناسی (سیال) که از تعامل با مباحث پدیدارشناسی و رجعت به اصل حسی- ادراکی نشانه حاصل می شود، بستر مناسبی برای بررسی چگونگی کارکرد، تولید و دریافت معنا فراهم می کند. در این پژوهش که از نوع کیفی و کاربردی است، اندیشه معناسازی برای «خانه» در آثار سینمایی داریوش مهرجویی بر مبنای دیدگاه های کریستین نوربرگ- شولتز در حوزه مکان، تفسیر و تحلیل شده است. دو اثر اجاره نشین ها و مهمان مامان در ژانر کمدی- درام به صورت هدفمند برای بررسی انواع خانه در ایران به عنوان مطالعه موردی انتخاب شده اند. نمایش و انعکاس مفهوم خانه و پیوند وجودی آن با انسان به عنوان اصلی ترین راهبرد برای تعریف افراد در آثار مهرجویی تاکید بر ارتباط دوسویه و معنادار میان خانه و زندگی انسان هاست؛ چراکه انسان در هر مکانی که زندگی کند، حتی برای مدت کوتاه، فعالیت های خود را حول محوریت ویژگی های آن شکل می دهد. به گونه ای که آن را مرکزی می داند که به دلیل تمایز آن با فضای بیرون، در قلمرو آن احساس آرامش می کند. نتایج پژوهش نشان می دهد که در فیلم های مذکور، خانه، مرکزی است که با شخصیت مکانی خود- که با مفاهیمی چون «حس مالکیت»، «روابط انسانی» و «سنت» مرتبط است- ارزش ها و سبک زندگی افراد را تعریف می کند.

کلمات کلیدی:

تجسم مکان، نشانه- معناشناسی، اجاره نشینها، مهمان مامان، محیط "خانه"

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1379706>

